

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/44/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1309010533
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2012:1309010533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v zložení z predsedu senátu JUDr. Romana Fitta a prísediacich JUDr. Emiliána Pavlíka a Mgr. Michala Balacenk, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. E., pre zločin lupeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. Zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2012 takto

rozhodol:

Obžalovaný W. E., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Z., trvale bytom Z. 1, Z., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Bratislava od 01.06.2011

sa uznáva za vinného, že

spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou dňa 23.11.2007 v čase približne o 04.15 hod. v Bratislave na ul. O. smerom na O. ul. na chodníku, na úrovni vchodu do budovy R. sa zmocnili cudzej veci, tým spôsobom, že po krátkej slovnej hádke s poškodeným R. W., kedy poškodený udrel jedného z páchatel'ov dlaňou do tváre a začal utekať, ho dobehli, sklopili ho na zem a neznámy páchatel' mu priložil na pravú stranu čela krátku strelnú zbraň nezisteného typu, kopli ho do hlavy a ľavej časti ucha, na čo poškodený reagoval slovami, aby si zobrali čo chcú, kedy ho obvinený prehľadal a z vrečka bundy mu vzal mobilný telefón zn. Nokia 6300 so SIM kartou s tel. č. XXXX XXX XXX v hodnote 6.500,- Sk v prepočte (215,76 €) spolu s pamäťovou kartou s kapacitou 1 GB v hodnote 500,- Sk (v prepočte 16,60 €), pričom potom ako povedal, že nemá žiadne peniaze, obvinený spolu s neznámym ušli smerom k G. W., čím poškodenému R. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., N. nad O. č. XXX spôsobili škodu vo výške 7.000,- Sk (v prepočte 232,36 €),

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, so zbraňou

č í m s p á c h a l

- zločin lupeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. Zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, čk. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava, čk. 4To 158/2010 zo dňa 08.11.2010 z titulu uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovaný zaväzuje k náhrade škody voči poškodenému R. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. N. nad

O. č. 119 vo výške 232,36 €.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného R. W. obžalovaného W. E., svedkov R. W., V. N., F. Q., W. E., výsluchom znalca Prof. B.. F. K. B.. ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiály i celým spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a taktiež aj s pripojenými spisovými materiálmi, ktoré boli zadovážené z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného.

Súd po otvorení hlavného pojednávania zistil, že obžalovaný ani prokurátor nemali záujem konať o dohode o vine a treste.

Poškodený R. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o nároku na náhradu škody uviedol, že uplatňuje škodu za odcudzený mobilný telefón so Sim - kartou v celkovej sume 232,36 € a žiada, aby bol obžalovaný zaviazaný k náhrade takejto škody voči jeho osobe.

Obžalovaný W. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a potom čo mu bolo umožnené učiniť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku prehlásil, že sa cíti nevinný zo žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku.

Čo sa týka škody, ktorú uplatňuje poškodený obžalovaný uviedol, že takúto škodu nie je ochotný nahradiť, pretože žiadnu škodu nespôsobil.

K samotnému skutku obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že, pri skutku vôbec nebol, nevie ani o čo má ísť, pretože v danom čase dňa 23.11.2007 bol doma buď na Z. č. X alebo bol J. č. X v spoločnosti V. N. a F. Q., pretože najprv bol s týmito osobami na J. X a potom sa s týmito osobami najprv v čase medzi 21.00 - 22.00 hod. presúvali z J. č. X na Z. č. 1, kde potom zotrvali celú noc až do rána do XX.XX hod.. Okrem neho a uvedených dvoch osôb s nimi v byte ešte bola jeho matka W. E. a jeho sestra W. E. mladšia. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného vôbec nepozná. Dňa 23.11.2007 či mal pri sebe nejaký mobilný telefón to neviem, bežne totiž mával aj dva, tri mobily, niekedy ten mobil predal, ale aj stratil, mal vybratých viacero Sim - kariet na svoje meno, pričom tieto karty tiež stratil, ale stratu hlásil len vtedy, keď na karte bol kredit. Všetky telefóny resp. Sim - karty mal so spoločnosti T - mobile, iného mobilného operátora nepoužíval. Na to kedy malo dôjsť ku strate niektorej z jeho Sim - kariet to už si nepamätá. Raz sa mu stalo alebo aj dvakrát, že mu kamarát vrátil Sim - kartu, ktorú pred tým stratil, pretože bol v herni, mal vybitý svoj vlastný telefón, potreboval si zavolať, tak si požičal kamarátov mobil, vložil si tam svoju Sim - kartu, uskutočnil hovor a potom kartu v telefóne zabudol. Pri takejto príležitosti sa potom karta dostala naspäť k nemu, pretože kamarát vedel, že karta, ktorá je v telefóne je jeho, lebo z nej volal. Karty mal zvyčajne blokované Pin - kódom, ale mal aj také karty, ktoré nepotrebovali Pin - kód. Na to či dňa 23.11.2007 sa v akomkoľvek časovom horizonte pohyboval v blízko domu L., O., O., resp. G. W. obžalovaný uviedol, že v tejto lokalite uvedeného dňa určite nebol. Na to kam chodí do herne a ktoré herne navštevuje obžalovaný vypovedal, že zvykne navštevovať herňu W. M. na Z. ulici, potom herňu N. na W. ulici, herňu F. na konci W. ulice a herňu W. na G. W. v blízkosti tržnice resp. rovno pod tržnicou.

Svedok R. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 23.11.2007 sa pešo vracal domov, pričom akurát vychádzal z podchodu na G. W. smerom na O. ulici. F. vyšiel von pri východe z podchodu stáli dvaja muži tmavšej pleti, z ktorých jeden je jednoznačne obžalovaný W. E., ktorého opoznáva. Vzápätí títo dvaja muži, ho začali oslovovať s tým, aby im dal kilo, a keď povedal, že žiadne peniaze nemá, pokračovalo to na striedačku, že raz pýtal od neho druhý páchatel a raz obžalovaný. Potom to nabralo neúnosnú mieru, došlo tam k tomu, že druhému páchatelovi dal facku a začal utekať, pričom oni sa pustili za ním. Obžalovaný E. ho skopol na zem, začal ho kopať do hlavy, kdežto vzápätí ten druhý páchatel mu priložil k hlavne pištoľ. Ako náhle ucítil pištoľ pri hlave tak zo strachu povedal „ok, ok zoberte si čo chcete“, pričom v tomto momente ležal v polohe na chrbte, ruky mal otočené hore a nehýbal sa. Obžalovaný E. ho začal prešacovávať, pričom mal oblečenú na sebe zimnú športovú bundu s viacerými včakami, obžalovaný E. ho začal šacovať, pričom v jednom vrecku bundy mu našiel jeho súkromný mobilný telefón, ktorý mu zobral. Keď zistil, že nemá žiadne peniaze, obaja útočníci začali utekať z miesta činu preč. On sa po malej chvíli spamätal, mal však pri sebe ešte jeden telefón, ktorý mal služobný, z tohto potom zavolať na políciu, kde oznámil skutok. Na ďalšie doplňujúce otázky poškodený vypovedal, že čo sa týka zbrane, ktorú použili útočníci zo 100 % istotou sa jednalo o krátku guľovú strelnú zbraň, ktorá bola lesklej - niklovanej farby, videl ako sa leskla no určitý moment sa domnieval, že sa jedná o pištoľ, ale pripúšťa, že by to mohol byť aj revolver. Vzápätí po skutku, keď sa spamätal, hneď volal políciu, ktorá na miesto činu dorazila, pričom už ďalší priebeh si presne nepamätá, ale určite vie a pamätá si na podrobnosti, ktoré v priebehu skutku trvali do momentu, kedy sa páchatelia rozhodli utiecť z miesta činu a bežali smerom na G. W.. Tie veci, ktoré sa diali, keď prišla polícia, to znamená kedy a za koľko minút došla, čo presne policajtom hovoril, to už si presne nepamätá. Na otázku zo strany súdu, aby svedok uviedol či v priebehu prípravného konania s ním bola vykonaná rekognícia na základe fotoalbumu svedok uviedol, že takáto rekognícia prebiehala, boli mu predložené fotoalbumy s potencionálnymi páchatelmi, kde jedného z páchatelov opoznal, pričom týmto opoznaním si je na 100 % istý. Vzhľadom ku skutočnosti, že na hlavnom pojednávaní sa nachádzal obžalovaný in natura, aby poškodený uviedol či osoba obžalovaného W. E. je tá istá osoba, ktorú opoznal v prípravnom konaní a či si je 100 % istý svojím vyjadrením, svedok uviedol, že jednoznačne jedným z páchatelov skutku je obžalovaný W. E., ktorý sa nachádza na hlavnom pojednávaní a je to tá istá osoba, ktorú opoznal aj v prípravnom konaní podľa fotoalbumu, pričom na tejto okolnosti opoznania je si 100 % istý. K priebehu skutku ako gradovala situácia, keď tvrdil, že situácia sa stala neudržateľnou a došiel do fyzického kontaktu s jedným z páchatelov, svedok vypovedal, že tomu predchádzalo to, že ten druhý páchatel neustále požadoval „kilo“, tak sa rozčúľil a povedal mu, aby išiel do piče, pričom vzápätí, obžalovaný W. E. povedal, že za to, že urazil jeho kamaráta zaplatí „dve kilá“. Potom už poškodený reagoval tak, že tomu druhému páchatelovi dal facku a rozbehol sa preč. Mobilný telefón, ktorý mu bol pri skutku odcudzený bol v dobrom technickom stave, nebol nijak blokovaný, to znamená, dala sa do neho vložiť iná sim - karta a dal sa používať. K podmienkam, ktoré boli v čase spáchania skutku svedok vypovedal, že

bolo niečo po 04.00 hodine rannej, bola síce tma, ale G. W. je dostatočne osvetlené umelým osvetlením, bola dobrá viditeľnosť a na páchatel'ov normálne videl. V danom čase sa dostal na G. W. tým spôsobom, že bol na party v H. klube, kde bol asi od 21.00 hod. večer, konzumoval iba červené víno, koľko ho vypil to nevie, a keďže sa cítil úplne v pohode, nešiel domov taxíkom, ale rozhodol sa, že pôjde peši. K okolnostiam opoznávaní, ktoré prebiehalo v prípravnom konaní svedok na otázku obžalovaného vypovedal, že bol predvolaný na políciu, je možné, že už to bolo po určitom čase, kde mu bol predložený fotoalbum s tým, aby sa vyjadril k tomu či vie opoznať páchatel'a z predložených fotiek. Boli tam fotky rôznych ľudí, jednalo sa o krátko-vlasý, tmavej pleti v podstate sa typovo na seba ponášali, pričom na základe týchto fotiek potom opoznal páchatel'a, ktorý je totožný s obžalovaným. Kedy t. j. presný dátum, kedy to opoznávanie prebiehalo to už si nepamätá, ale hneď po prelistovaní fotoalbumu si bol 100 % istý a opoznal obžalovaného W. E., pričom v tomto smere nemá ani tie najmenšie pochybnosti.

Svedkyňa V. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná od roku 2006, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Boli dobrý známy, od leta 2007 bývali dosť často spolu, po celý zvyšok roka 2007. Ona bývala v tom čase na J. X v Z. a v tom čase W. E. býval na Z. 1, Z.. Trávili spolu určitý čas, napríklad víkendy alebo sa vzájomne navštevovali, ale nebyvali spolu každý deň, boli aj také dni, že boli spolu celý deň. V priebehu roku 2007 boli spolu s obžalovaným skoro každý deň, pričom si spomína, že v tom období v spoločnej domácnosti u W. E. bývala u neho aj jeho vtedajšia priateľka F. Q.. Ona osobne mala s obžalovaným len kamarátsky vzťah. Samozrejme, že v priebehu roka od leta 2007 do konca roka 2007 boli aj také dni, že sa nevideli resp. neboli spolu, pretože ona chodila riadne do zamestnania v tom čase pracovala v spoločnosti Provident, kde pracovala na živnosť podľa potreby tak ako bolo treba to znamená aj vo večerných hodinách. Na to kde sa nachádzala dňa 23.11.2007 svedkyňa uviedla, že 22.11.2007 mala zásnuby so svojim priateľom X. Z., ktorý potom odišiel pracovať do J. republiky. Na tejto oslave zásnub bol prítomný aj obžalovaný so svojou priateľkou F. Q., ďalej tam bol jej priateľ Z. a jej deti. Dňa 23.11. ráno išla do roboty a keď sa z roboty vrátila, tak aby nebola sama išla z roboty k E.. K E. dorazila spoločne aj s jeho priateľkou F. Q. dňa 23.11.2007 asi okolo 20.00 hod. večer. Pamätá si na to preto lebo to v podstate bolo každý piatok. Keď dorazili na Z. X k E. doma bola jeho matka t. j. matka obžalovaného, jeho priateľka F., sestra obžalovaného a švagriná s deťmi, pričom tá sa zdržovala zvlášť v izbe s deťmi. Vie, že potom domov odchádzala ráno, až keď bolo svetlo, presne však čas určiť nevie. Na dotaz zo strany súdu, aby svedkyňa uviedla prečo tieto okolnosti neuvádzala v priebehu prípravného konania, keď bola vypočutá pred vyšetrovateľom, svedkyňa udáva, že vyšetrovateľ bol za ňou maximálne 5 minút a vyšetrovateľ sa nedotazoval na také podrobnosti ako súd. Zároveň potom sa jej vybavili aj tieto okolnosti, keďže vidí, že tieto okolnosti sú veľmi dôležité. Svedkyňa vypovedala, že vie o tom, že obžalovaný v danom čase, keď sa s ním stýkala mal mobilný telefón a to jeden, jednalo sa o spoločnosť T - mobile, aké používal však číslo, presne to nevie, ale vie, že malo v sebe číslo XX a v čísle bola nejaká postupnosť. Napríklad XX, XX, XX alebo niečo podobné.

Svedkyňa F. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je družkou obžalovaného E., s ktorým sa spoznala v roku 2007, pričom oficiálne boli spolu od 23.01.2007, počas celého priebehu roka 2007 boli spolu. Teda od uvádzaného dátumu od 23.01.2007 žili ako druh a družka a potom išla k ním bývať k nim domov na Z. 1. Potom po určitom čase sa presťahovali na N. ulici, kde ešte chvíľu bývali spolu, potom už spolu neboli, pretože aj obžalovaný aj ona boli vo výkone trestu. Na to či si pamätá, kde bola dňa 23.11.2007, svedkyňa vypovedala, že si to pamätá, v tento deň bola v spoločnosti obžalovaného, ďalej V. N., matky obžalovaného a sestry obžalovaného a E., čo je družka brata obžalovaného, pričom v tejto spoločnosti bola u obžalovaného doma, pretože vzhľadom na to, že sa spoznali 23.01.2007 tak každý mesiac 23 oslavovali a mali malú oslavu. Pamätá si na to aj z toho dôvodu, že to bolo na N. a mali ísť na N. zábavu, ktorá bola dňa 24.11.2007. K E. na Z. 1, v Z., dňa 23.11.2007 došla v spoločnosti V. N., pretože pred tým boli u nej doma na J. X a pričom od V. N. odchádzali asi okolo 20.00 hod. a odchádzali smerom na Z. X k E.. Vie, že V. N. sa zdržala pomerne dlho, oni už potom zostali doma, ona by ani obžalovaného nikam nepustila, pretože oslavovali. Vie, že potom popíjali, pozerali telku alebo hrali karty, počúvali hudbu. Dňa 22.11.2007 ona na žiadnej oslave nebola, bola doma u E. na Z. X a taktiež obžalovaný bol 22.11.2007 spolu s ňou doma na Z. 1 a nikde nebol. Na to či často chodili k V. N. svedkyňa vypovedala, že oni tam až tak často nechodili, skôr to bolo tak, že ona chodila k nim na Z. 1, pretože chodila do zamestnania, keďže bola zamestnaná. Oni chodili k V. N. iba cez víkendy. Na to, kto sa zdržoval v spoločnosti V. N. v roku 2007 svedkyňa uviedla, že to nevie uviesť, byť na J.

X obývala V. N. sama, ona nevie uviesť či mala nejakú rodinu alebo deti. Taktiež nevie uviesť či bola slobodná matka alebo či bola slobodná alebo vydatá. Spomína si však na to, že V. N. mala nejakého priateľa, ktorého prezývali Ďungo, presné meno nevie. Vie o tom, že mali mať nejaké zásnuby, ale túto informáciu má iba z počutia, že údajne s týmto mala byť zasnúbená. Svedkyňa vypovedala, že v období od 23.01.2007 do konca roka 2007 bola denne - denne v spoločnosti obžalovaného a to nielen cez deň, ale aj v noci. O tom, že by ich v spoločnosti mala byť ďalšia tretia osoba a to tak často ako boli oni s obžalovaným spolu o tom nevie.

Svedkyňa W. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 23.11.2007 bola spolu s obžalovaným nakupovať, v tom čase ešte žil aj jej manžel, pričom ten bol na vozíku a ten bol spoločne s ňou a s obžalovaným nakupovať. Nakupovali spoločne v obchodnom dome Tesco a Terno v B.. Keď nakupovali, kúpi aj nejaký alkohol, pivo, Po návrate domov si aj niečo vypili a potom už boli doma, pretože si presne pamätá na druhý deň t. j. 24.11.2007 išli na N. zábavu, kde šiel aj obžalovaný, jej dcéra W., ďalej V. z J., ktorej priezvisko nevie uviesť a bola tam aj priateľka jeho syna F.. Na N. zábavu odchádzali z domu na Z. ulici, kde bývali, okolo 20.00 hod. večer a následne sa zdržali na tej zábave až do nasledujúceho dňa t. j. 25.11.2007 asi do 03.00 - 04.00 hod. Na ďalšie dotazy zo strany súdu svedkyňa vypovedala, že obžalovaný v danom čase mimo domu sa zabávať moc nechodil, samozrejme, že mal kamarátov aj kamarátky, ale väčšinou sa zdržoval doma, pretože jej manžel bol na invalidnom vozíku a bola potreba sa o neho postarať. Na to či v novembri 2007 obžalovaný s ňou obýval jeden byt, či sa zdržoval mimo bytu v neskorých nočných alebo skorých ranných hodinách svedkyňa uviedla, že obžalovaný von chodil, mal kľúče od bytu, von mohol ísť a samozrejme sa potom aj vrátil. Mladí ľudia chodili von, mal v tom čase aj priateľku, chodili sa zabávať, pričom svedkyňa uviedla, že jej syn bol viackrát súdne trestaný pre lúpež, pričom vzhľadom na túto skutočnosť o tejto situácii sa s obžalovaným rozprávali a rozprával s ním toho času aj jej nebohý manžel. Snažili sa obžalovanému to nejako vysvetliť, nejako mu pomôcť nájsť mu zamestnanie, aby robil, čo však bolo problematické, pretože všade pýtali od neho posudok alebo register trestov a nikto ho zamestnať nechcel, pričom boli radi v tom čase, že aspoň švagor ho brigádnicke zamestnal. Na okolnosti, prečo v prípravnom konaní odmietla vypovedať, svedkyňa uviedla, že mala so sebou svojho trojmesačného vnuka, pričom bola poučená vyšetrovateľom, že vypovedať nemusí vzhľadom na jej príbuzenský pomer k obžalovanému, pričom jej vnuk začal plakať, bola nervózna, tak sa rozhodla, že nevypovedala. Kde došlo k zoznámeniu a za akých okolností jej syna t. j. obžalovaného s jeho priateľkou F. Q. svedkyňa uviedla, že kedy sa s ňou zoznámil si už nepamätá ani za akých okolností alebo mohlo to byť v rokoch 2006 - 2007. Keď bola priateľkou jeho syna, tak k nim chodila každý deň. To či jej syn s F. Q. niečo pravidelne oslavovala, svedkyňa uviedla, že to boli len sviatky ako boli narodeniny alebo meniny. Na okolnosť ako je možné, že si svedkyňa tak dobre pamätá dátum 23.11.2007 svedkyňa vypovedala, že to bolo preto lebo manžel dostával dôchodok 24 v mesiaci, pričom chodili na nákupy a keď nemali peniaze veľakrát si museli aj požičať, tesne pred tým ako manželovi dôchodok došiel a potom z dôchodku peniaze vracali. Na to ako je možné, že vo výpovedi uvádzala, že jej manžel dostal dôchodok 23.11.2007 následne išli nakupovať, kdežto momentálne tvrdí, že manžel dostáva dôchodok 24 v mesiaci, svedkyňa uviedla, že si to presne nepamätá, ale vie, že si peniaze museli vypožičať.

Znalec B.. B.. F. K. B., znalec z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že čo sa týka znaleckého posudku ktorý podal v písomnej forme pre potreby súdu uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožňuje so závermi svojho písomného znaleckého posudku. Z psychologického vyšetrenia obžalovaného W. E. dospel k záveru, že u obžalovaného boli zistené intelektové schopnosti na úrovni stredného pásma sub - normy t. j. sú podpriemerné avšak nie patologicky znížené. Boli použité všetky klinické metódy na skúmanie jeho možností jeho resocializácie a dospeli k tým záverom, ktoré sú obsiahnuté aj v záveroch znaleckého posudku, že v jeho afektivite je výrazná labilita až impulzivita, zvýšená egocentrickosť prežívania a zhoršená racionálna kontrola emócií. V jeho sociálnom správaní sa prejavuje zvýšená pohotovosť k agresivite a zhoršená adaptabilita. Jeho obraz osobnosti nesie známky a znaky disocionálnej poruchy - psychopatie. V kvantitatívnom a kvalitatívnom zhodnotení prognostických kritérií z okruhu sociálneho osobnostného a kriminogénneho možno konštatovať jednoznačnú prevahu negatívnych faktorov, pričom prognózu resocializácie pre obžalovaného je možné hodnotiť ako veľmi nepriaznivú. Na otázku zo strany súdu, aby znalec uviedol či vzhľadom na okolnosti, ktoré boli zistené pri klinickom vyšetrení by resocializácia obžalovaného počas výkonu trestu samozrejme s prihliadnutím na mechanizmy, ktoré sú aplikované a fungujú v rámci výkonu trestu by bola možná resocializácia obžalovaného znalec uviedol, že v znaleckom posudku poukázali aj na niektoré priaznivé momenty, z ktorých by bolo možné snáď iba

poukázať na vek obžalovaného, kde samozrejme s prihliadnutím na túto kategóriu je možné vychádzať z toho, že určité zrenie jeho osobnosti ešte bude doznievať, pričom však vzhľadom na negatívne prognózy zistené počas vyšetrenia je nutné uviesť, že tieto momenty, že by došlo k resocializácii obžalovaného sú obmedzené resp. limitované. V znaleckom posudku znalec určil, že obžalovaný trpí disocionálnou poruchou - psychopatiou, pričom táto nie je liečiteľná, toto je taký jav, s ktorým sa musí konkrétny jedinec vysporiadať do istej miery sám, aby sa v rámci svojho sociálneho prostredia vyhýbal proti spoločenskému správaniu. Samozrejme závisí už od toho konkrétneho jedinca akým spôsobom vie zvládnuť svoje správanie.

Zo znaleckého posudku teda vyplýva, že resocializácia obžalovaného je dosť limitovaná resp. jeho prognóza je veľmi nepriaznivá, samozrejme sú určité možnosti, že zrením jeho osobnosti do istej miery môže ovplyvňovať túto skutočnosť, pretože zrenie osobnosti sa končí až v 30 roku veku a aj starnutím a istými fyziologickými zmenami dochádza u jedinca k zníženiu agresivity.

Okrem takto vykonaného dokazovania súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiály, z ktorých ako dôležité pre rozhodnutie vo veci vyhodnotil najmä: záručný list, lekárske potvrdenie, rekogníciu, fotoalbumy, ktorá sa vykonávala v prípravnom konaní, príkaz na zistenie a oznámenie o telekomunikačnej prevádzke, správy mobilných operátorov, zápisnici o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciu, správu o povesti obžalovaného z miesta trvalého bydliska ako aj odpis z registra trestov obžalovaného aktualizovaný ku dňu 26.09.2011, ďalej vzhľadom k predchádzajúcej trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný právoplatne odsúdený jednak rozhodnutia, ktoré boli zadokumentované už v spisovom materiály v priebehu prípravného konania a to rozsudku Okresného súdu Bratislava V, čk. 3T 204/2000, rozsudok Okresného súdu Bratislava V, čk. 3T 201/2002 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, čk. 7To 112/03, posudok na obžalovaného z výkonu väzby v ÚVV, kompletne spisové materiály a to Okresného súdu Bratislava V, čk. 3T 204/2000, Okresného súdu Bratislava V, čk. 3T 201/2002, Okresného súdu Bratislava I, čk. 4T 36/2009, Okresného súdu Bratislava I, čk. 5T 35/2009, ktoré bolo potrebné skúmať z hľadiska splnenia formálnych podmienok v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zákona.

Z vyššie popisovaného oboznamovania listinných dôkazov je nutné poukázať na tú skutočnosť, že podľa oznámenia spoločnosti T - mobile, ktorá prevádzkuje mobilnú telefónnu sieť, bolo zistené, že odcudzený mobilný telefón pri skutku t. j. mobil telefón Nokia 6300 z číslom IMEI : XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mal v držbe v čase skutku poškodený R. W. boli vzápätí po skutku uskutočnené v čase od 04 hod. 26 minút 38 sekúnd do času 04 hod. 31 minút, 49 sekúnd uskutočnené s mobilným telefónom, ktorý bol odcudzený a ktorý niesol IMEI : XXXXXXXXXXXXXXXX tri hovory, resp. tri volania, pričom číslo, ktorého nositeľom je Sim - karta bolo volané z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré podľa správy mobilného operátora T - mobile je evidované na užívateľa W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., ul. Z. 1. Podľa približnej lokalizácie je zrejmé, že hovory boli uskutočnené cez prevádzkače signálu, ktoré sú lokalizované na budovách jednak O. XXX - Železničná poliklinika, L. dolina XX - Data systém. Z tohto listinného dôkazu evidentne vyplýva, že obžalovaný W. E. po tom čo vzápätí pri samotnom skutku sa zmocnil mobilného telefónu Nokia XXXX patriacemu poškodenému R. W., vzápätí po skutku vložil do telefónu svoju Sim - kartu, ktorá je registrovaná na jeho vlastné meno a následne uskutočnil resp. sa pokúsil uskutočniť tri hovory, navyše podľa približnej lokalizácie aj tieto hovory boli vysielané z miesta, ktoré je v blízkosti spáchania samotného skutku. Z listinných dôkazov je zrejmé, že v priebehu prípravného konania prebehla rekognícia s poškodeným R. W., ktorý podľa predložených fotoalbumov opoznával potencionalneho páchatel'a, pričom jednoznačne ustálil ako páchatel'a už počas prípravného konania práve obžalovaného, čo potom aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že jedným z páchatel'ov, ktorí ho napadli a za použitia fyzického násillia a s hrozbou použitia strelnej zbrane, ktorú mi priložili k hlave sa zmocnili jeho mobilného telefónu.

Na základe takto vykonaného dokazovania má súd za to, že po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku je vina obžalovaného W. E. zo žalovaného skutku jednoznačne preukázaná.

Samotný obžalovaný spáchanie skutku popiera. Tvrdí, že so skutkom nemá nič spoločné. Vôbec na mieste činu ani v jeho blízkosti nebol a poškodeného R. W. videl prvýkrát v živote na hlavnom pojednávaní v súvislosti s prejednávaním trestnej veci pred súdom. Počas prípravného konania tak i v konaní pred súdom boli vypočutí aj ďalší svedkovia a to boli svedkovia V. N., F. Q. a W. E., pričom ich výpovede vzájomne nekorešpondujú najmä čo sa týka časových údajov resp. dátumov, o ktorých uvádzajú, že obžalovaný W. E. sa mal nachádzať v ich prítomnosti, pričom je nutné uviesť, že tieto osoby sú buď v príbuzenskom pomere k obžalovanému či už sa jedná o matku obžalovaného W. E. alebo jeho družku F. Q. resp. blízku kamarátku V. N. a snažia sa poskytnúť obžalovanému všeobecné aliby tým, že v čase skutku sa nachádzal v ich spoločnosti resp. niekoľko mesiacov sa denne - denne aj v noci zdržoval v ich prítomnosti, nikam nechodil, čo je jednak absurdné a na druhej strane aj pri porovnaní ich výpovedí viac menej vyvrátené, pretože samotná matka obžalovaného W. E. vypovedala, že obžalovaný mal predsa kľúče od bytu, kedykoľvek mohol odísť aj sa vrátiť domov keďže bol mladý, samozrejme chodil von aj keď nie tak často. Tieto výpovede nekorešpondujú ani so samotnou výpoveďou obžalovaného, ktorý sám tvrdil, že chodí hrať automaty do rôznych herní, je teda zrejmé, že sa pohyboval mimo svoje bydlisko, pričom uvádza, že navštevoval aj herňu v mestskej tržnici na G. W., prakticky v blízkosti samotného miesta činu. Na druhej strane je nutné poukázať aj na to, že samotná dôveryhodnosť výpovedí svedkov F. Q. a V. N. sú výpoveďami osôb, ktoré majú kriminálnu minulosť a aj momentálne sa nachádzajú vo výkone trestov či už za majetkovú resp. drogovú trestnú činnosť.

Na druhej strane je nutné vziať úvahu nepochybné fakty a to je výpoveď poškodeného R. W., ktorý od počiatku prípravného konania opoznal ako jedného z páchatelov skutku obžalovaného W. E., pričom neustále tvrdí ako aj v konaní pred súdom, že si je 100 % istý svojím opoznaním a obžalovaný W. E. je jednoznačne jedna z tých dvoch osôb, ktorí boli útočníkmi, fyzicky ho napadli a následne s hrozbou použitia strelnej zbrane sa zmocnili jeho vecí t. j. mobilného telefónu. Nepochybným faktom, ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku je aj tá skutočnosť, že sa preukázalo, že obžalovaný vzápätí po skutku po tom čo sa zmocnil telefónu poškodeného R. W., čo navyše jednoznačne korešponduje s výpoveďou poškodeného, pretože poškodený vypovedal, že práve obžalovaný W. E. bol ten z páchatelov, ktorý ho šacoval vo vreckoch jeho zimnej bundy, kde mu odcudzil predmetný mobilný telefón a vzápätí po skutku obžalovaný vložil do odcudzeného mobilného telefónu svoju Sim - kartu, ktorá bola registrovaná na jeho meno a uskutočnil resp. sa pokúsil uskutočniť tri hovory, pričom podľa približnej lokalizácie hovory boli uskutočnené alebo vyslané v blízkosti miesta činu. Je teda úplne logické a zjavné, že na základe týchto dôkazov je úplne jednoznačne preukázané, že obžalovaný skutok spáchal a je teda zo žalovaného skutku vinný.

Obžalovaný W. E. tým, že ako trestno - právne zodpovedný subjekt spolu s doposiaľ nestotožneným druhým páchatelom použil proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania, ktorý kvalifikuje § 138 písm. a) Tr. zákona t. j. bol spáchaný so zbraňou, naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona po objektívnej stránke.

Zo subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože jednoznačne zo samotného konania obžalovaného vyplýval úmysel zmocniť sa cudzej veci za použitia násilia, navyše s použitím zbrane a teda chcel porušiť záujem, ktorý Trestný zákon chráni.

Vzhľadom ku skutočnosti, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, čk. 2T 44/2009 zo dňa 03.10.2011 bol uznesením Krajského súdu Bratislava pod číslom konania 3To 3/2012 zo dňa 19.01.2012 zrušený v celom rozsahu z dôvodu, že prvostupňový súd uplatnil pri ukladaní trestu voči obžalovanému W. E. zásadu trikrát a dosť a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov nepodmienečne, so zaradením do Ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom však Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že prvostupňový súd mal v rámci riešenia predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. poriadku riešiť tú okolnosť, že obžalovaný bol síce dvakrát už potrestaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody za trestný čin lúpeže podľa § 234 Tr. zákona, pričom však prvé odsúdenie a to odsúdenie Okresným súdom Bratislava V, pod sp. zn. 3T 204/2000 bolo za skutok, ktorý obžalovaný spáchal ako mladistvý, ktorý spáchal dňa 20.06.1999, pričom uložený trest v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne

odsúdený W. E. vykonal dňom 10.09.2002. S poukazom práve na tú skutočnosť, že sa jednalo o odsúdenie voči mladistvému podľa § 121 ods. 2 Tr. zákona mal súd (Okresný súd Bratislava V) po výkone trestu rozhodnúť o zahľadení odsúdenia prihladnuc na správanie mladistvého vo výkone trestu a to po vykonaní predmetného trestu.

Súd vzhľadom na tú skutočnosť, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu t. j. Krajského súdu Bratislava v rámci predbežnej otázky rozhodol, že odsúdenie u obžalovaného, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, pod sp. zn. 3T 204/2000 zahľadil, pričom postupoval v prospech obžalovaného, nakoľko nebolo možné s odstupom času získať správu o správaní odsúdeného mladistvého vo výkone trestu, nakoľko podľa oznámenia Ústavu pre výkon trestu sa materiály, z ktorých by bolo možné skúmať správanie odsúdeného mladistvého vo výkone trestu sa skartujú po piatich rokoch po výkone trestu a teda v súčasnej dobe to nebolo už možné. Súd však vychádzal z toho, že správanie odsúdeného mladistvého vo výkone trestu bolo bez excesov, ktorý by odôvodňovali iné rozhodnutie ako také, že súd citované odsúdenie u obžalovaného zahľadil.

Zároveň Krajský súd Bratislava v odôvodnení svojho uznesenia prikázal prvostupňovému súdu skúmať otázku, na ktorú poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní a to, že mal byť v psychiatrickom liečení pre údajnú konzumáciu drog. K tejto otázke bol na hlavnom pojednávaní vypočutý obžalovaný, pričom tento následne uviedol, že po psychickej stránke je úplne v poriadku a neexistuje žiaden dôvod na to, aby mu bol jeho duševný stav skúmaný resp. aby táto otázka sa akýmkoľvek spôsobom riešila a prehlásil, že nežiada, aby bol skúmaný resp. vyšetrovaný jeho duševný stav.

Vzhľadom na túto skutočnosť je zrejmé, že touto otázkou sa nie je nutné zaoberať, jednak na samotné vyjadrenie obžalovaného a jednak aj ku skutočnosti, ktorú už naznačil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Bratislava, ktorý doslovne uviedol, že z doterajšieho dokazovania nevyplývala žiadna taká okolnosť alebo skutočnosť, ktorá by odôvodňovala skúmanie resp. vyšetrenie duševného stavu obžalovaného.

Vzhľadom ku skutočnosti, že po ustálení viny u obžalovaného bolo nutné sa zaoberať otázkou uloženia trestu, pričom u obžalovaného W. E. je zjavné, že mu podľa zákona má byť uložený trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, ktorá je v rozsahu 7 - 12 rokov, pričom však vzhľadom na skutočnosť, že skutok pre ktorý je obžalovaný momentálne stíhaný spáchal skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej trestnej veci a to rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.09.2010 pod sp. zn. 5T 35/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod číslom konania 4To 158/2010 zo dňa 08.11.2010, pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Tr. zákona a iné, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne, so zaradením pre jeho výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s použitím asperačnej zásady tak ako má na mysli ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona, pričom asperovaná trestná sadzba z prísnejšie trestného činu t. j. zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona predstavuje rozsah trestnej sadzby od 11 rokov 6 mesiacov až 16 rokov.

V týchto súvislostiach je nutné poukázať na to, že obžalovaný W. E. bol v odsúdený právoplatnými rozhodnutiami pre trestný čin lúpeže a to odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, čk. 09.04.2003, pod sp. zn. 3T 201/2002, taktiež pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005), pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, so zaradením pre jeho výkon do II. Nápravno - výchovnej skupiny, pričom z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 13.11.2006, rozhodnutím Okresného súdu v Trnave, pod sp. zn. 5Pp 157/06, pričom na zvyšok nevykonaného trestu mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

Ďalším odsúdením Okresným súdom Bratislava I, pod číslom konania 4T 36/2009 zo dňa 07.10.2009 bol opätovne odsúdený obžalovaný W., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005), pričom tu došlo k upustenie od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava V, čk. 3T 204/2000 a taktiež aj upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava V, č. k. 3T 201/2002. Okrem týchto odsúdení bol obžalovaný odsúdený ešte v dvoch prípadoch a to pre majetkovú trestnú činnosť, kde mu boli taktiež uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Je teda zrejmé, že v osobe obžalovaného sa jedná o páchatela, ktorý ma sklony k páchaniu najmä násilnej trestnej činnosti s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom súd zároveň pri výmere trestu prihliadol aj na okolnosti samotného skutku a samozrejme aj na možnosti nápravy obžalovaného, a teda súd má za to, že na obžalovaného bude nutné pôsobiť trestom, ktorý mu bude vymieraný pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby podľa asperačnej zásady a preto mu súd vymeral trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, so zaradením pre jeho výkon do Ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trest, ktorý bol takto uložený obžalovanému je zároveň trestom súhrnným vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, čk. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, čk. 4To 158/2010 dňa 08.11.2010, pretože skutok, pre ktorý je obžalovaný momentálne stíhaný spáchal skôr ako bol vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok.

V adhéznom konaní súd zároveň rozhodol o nároku poškodeného R. W., ktorý uplatnil náhradu škody za odcudzený mobilný telefón Nokia 6300 riadne a včas, pričom o výške škody súd nemal žiadne pochybnosti a obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenému v celkovej sume 232,36 €.

Na záver je nutné uviesť, že podľa názoru súdu trest, ktorý bol uložený obžalovanému W. Zemanovi je za daných okolností, ktoré určuje Trestný zákon trestom podľa zákona a je trestom adekvátnym a spravodlivým.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.